

Gözünün dərinliyi - Xəzəri ötüb, keçib.
Xəzər dərinliyində bir xeyli o tərəfi -
kədər özünə yuva seçib!..
Oxuya bilmirəm o kədər in "sim-sim" in
Bəlkə...g özün açasan tilsimin -
dünyanın son ucundakı kədər in...

İçində qıvrılır, bədəni od tutub yanırdı. Gündüzlər bir yerdə aram ola bilmir, sərsəri kimi hey vurnuxurdu. Gecələr yatağına qor tökülübmüş kimi çimир eləmirdi. Anasının təkidilə gözlerini bir təhər yumub özünü yuxulu kimi göstərirdi. Bəzən huşa gedib mürgüləyəndə qəfil səksənir, yönünü

Anasına cavab verməyə də
ürəyindən keçirdi: "Tək biz
deyilik. Hər yan qaçqın-köç-
kündü. Qışın şaxtasında nim-
dəş çadırlarda soyuqdan əsir-
lər. Yenə biz bir təhər düzəl-
mişik bu daxmanı". Gözünün
qabağına ikimərtəbəli yaraşıq-

- Nə Qlavlit, nə senzura, onsuz da bu gün-sabah ləğv olunacaq o idarə. Özlərinə, üzlərinə demişəm sözümü. Soruşmuşam ki, ermənilər saqqallı müzdluları dünyanın o başından getirib xalqı qanına qəltan edəndə, dədə-baba vurduların-

(ardı 13-cü səhifədə)

GECƏ YARISI DÖYÜLƏN QAPILAR

(əvvəli 7-ci səhifədə)

Eyni zamanda əyani yaradıcılıq nümunəsi kimi qəzetin şənbə nömrələrində publisistik məqalələri ilə müntəzəm çıxış etdi.

I.Tuncay publisistikasının ən önəmli məziyyəti, səmimiyyəti diqqət çəkirdi. O, elə bil oxucusu ilə üz-üzə, ürək-ürəyə söhbət edir, fikirlərini bölüşürdü. Problemlərimizi ürək yağı ilə qələmə alan müəllifin hər bir yazısının maraqla oxunub əks-səda doğurmasının səbəbi bunda idi. Onun publisistikası oxucunu özünə cəlb edir, düşündürür, səfərbərliyə alır, ayıq-sayıq olmağa, olmuşlardan ibrət götürməyə, olacaqları duymağa, önləməyə səsləyirdi.

"Söz hər şeyin başlanğıcıdır... Açıq sözü, doğru sözü qorumaq əsl hünər işidir. Qələm sahibinin vicdan işidir", - deyən və düz sözə, haqq sözə qələm çalan İradə xanım Tuncaydan səylə öyrənən redaksiyanın yaradıcı kollektivi ilə (indi tanınmış jurnalistlər Məzahir Əhmədov, Babək Yusifoğlu, Etibar Cəbrayılloğlu, Ceyhun Musaoğlu, Faiq Qismətoğlu, Vəsile Usubova, mətbuat aləmində xatirəsi əziz tutulan mərhum istedadlı yazarlar şair-publisist Vahid Əlifov və satirik qələm sahibi Oqtay Salamov) birlikdə baş redaktorun müavini Əbülfət Mədətoğlu da bu əvəzsiz yaradıcılıq məktəbindən yetərinə faydalanaraq yetkin qələm sahibi kimi püxtələşdi.

Ən önəmlisi budur ki, o, Vətənin ağır çağlarında əsl vətəndaş kimi öz ərizəsi ilə həqiqi hərbi xidmətə, baş leytenant rütbəsində cəbhəyə getdi. Əlində silahla qələm eyni zamanda "Ədalət" və müdafiə nazirliyinin "Xalq ordusu" qəzetlərinin cəbhə müxbiri kimi səngərlərdə, döyüş meydanlarında oldu. Ölüm-dirim savaşlarından reportajlarının, barıt qoxulu yazılarının, qaynar, dürrüst xəbərlərinin ardı-arası kəsilmədi. Düşmən güllələri başının üstündən vırıdayıb keçdi. Ölümün bir addımlığında salamat qalmasını möcüzə saydı. Yaxınlıqda partlayan "qrad"-ın ölümsəçən qəlpələri ətrafına səpələnib bir az əvvəl onunla birgə nahar edib öz səngərinə keçən zabıt dostunun həyatına son qoydu. "Azərbaycan gəncləri" qəzetinin cəbhə müxbiri, adaşı Əbülfət İlyas oğlu yolda qəzaya düşdü. Və səhven Əbülfət Mədətoğlunun ölüm xəbəri redaksiyaya çatdı. "Ədalət" qəzeti nekroloq verdi. Ailəsi, qohumları, yaxınları yas içində olanda Əbülfət sağ-salamat evinə qayıtdı.

Doğmalarına, yaxınlarına təsəlli verib zahirən sakit görünməyə çalışsa da, içərişi qaynayırdı. Cəbhənin ölüm-iti-

mindən, torpağı göyə sovuran bombaların qulaqbatıran sə-sindən sonra paytaxt şəhərinin qeyri-adi sakitliyində, dincliyində elə bil qəfildən dərin quyuya düşmüş kimi idi. Gözlərinə çökən kədər-qəm dumanı da gördüyü dəhşətləri unudara bilmirdi ona. Xüsusən odu-alovu içindən tələm-tələsik çıxdığı qədim Tuğ kəndinin üreyi parçalayan miskin görünüsü...

O, zirehli hərbi maşında - ZTR-də doğma yurduna getmiş, kənddə azərbaycanlıların evlərinin yandırıldığını, özünün ikimərtəbəli evinin yerində kül qalağını görmüşdü. Zirehli hərbi maşının güclü mühərrikinin qızdırdığı kabinədə bədəni buza dönmüşdü elə bil. İndi də isti evində canı qızdır, kənddə doğma ocağının bir qalaq külü yadından çıxmır, göz yaşı boğurdu onu.

**Yandı evim, eşiyim,
yandı divarım, daşım.
İsit, qoyma üşüyüm,
isit məni, göz yaşı.**

SABAH ÜMİDLƏ

"Ədalət"-in daimi oxucusu kimi qəzetin hər bir nömrəsini izləyirəm, ələlxüsus şənbə günləri köşə yazıları diqqətimdən yayınmır. Redaksiyanın yaradıcı kollektivində çalışın yuxarıda adlarını çəkdiyim təcrübəli jurnalistlərin köşə yazılarını məmnuniyyətlə, maraqla oxuyuram. Son vaxtlar nisbətən cavanların (Xuraman Hüseynzadə, Fərhad Şabanov, Cəlil Cavanşir, Fəridə Rəhimli) müxtəlif mövzularda qələmə aldıkları köşə yazıları diqqət çəkir, oxucunu düşündürür, təsirləndirir və fikrimcə, qəzetin oturmuş ab-havasına təzə nəfəs, tərəvət verir.

İndi qəzetlər və müxtəlif nəşrlər bolluğunda nəfis tərtibatı, dolğun məzmunu ilə oxucularının sayını artıran "Ədalət"-də bir qayda olaraq hər gün həyatımızın "nəbzi döyünür". Bu da qəzetin təsisçisi, baş məsləhətçisi, redaksiyanın tələpçisi, redaksiyanın tələpçisi diqqət yetirən tanınmış yazıçı-publisist, millət vəkili Aqil Abbasın və yaradıcı kollektivin rəhbəri baş redaktor İradə xanım Tuncayın danılmaz xidməti sayəsindədir. Çox ağır zəhmət, peşəkarlıq və təşkilatçılıq tələb edən bu işdə baş redaktorun müavini Əbülfət Mədətoğlunun da böyük əməyi var.

Vəzifəsini öz səlahiyyəti hüdudunda məsuliyyətlə icra edən Əbülfət müəllimin canı-bir, ayrılmaz dostu Qələmi, güvənci, inancı, dayağı isə Sözdür. Əməkdar jurnalist, istedadlı şair kimi onun yaradıcılığının epigrafi böyük Nizaminin vəsf etdiyi Sözdür: "Söz oldu bu cahanda cılvelənən ilk gözəl".

İstər "Ədalət"-in məhsuldar publisisti, köşə yazarı, istərsə də dövrü mətbuatda müntəzəm çap olunan şeirlərin müəllifi kimi hansı mövzuda, kimdən, nədən, haradan necə yazır yazsın o, sözə həssas yanaşır, hər kəlməni, ifadəni öz çalığında, yerli-yerində, ölçüsündə, qəderində işlətməyə çalışır və əksərən istəyinə nail olur.

Əbülfət müəllimin köşə yazılarının özünəməxsusluğu, fərqli cəhəti həmçinin ondadır ki, zəruri saydığı məqamda, yeri düşəndə o, fikrini poetik

dildə ifadə edir və bununla oxucunu yalnız duyğulandır-mır, eyni zamanda təsirləndirir, düşündürür. "Baxış bucağı" rubrikasında "Sənsiz. Sükutla keçən ad günü" yazısı bu baxımdan xüsusən səciyyəvidir: "Mən illər boyu içimi yeyib-tökən, didib parçalayan o suala cavab tapmağa çalışdım. Tapdığım cavab da bir neçə misradan ibarət şeirə çevrildi:

**Niyə ağladığımı soruşmuram,
Niyə susduğunu da, niyə güldüyünü də,
Sakitcə izləyirəm nədən küsdüyünü də.
Çünki, ağlamağın, susmağın,
İnciməyin, lap elə küsməyin də
bir səbəbi var: o da ayrılıqdır! -
Dünyada ən çox
ayrılıqdan ağlayır adamlar...**

"İç dünyasını" oxucusuna açan müəllif onunla bölüşür, etiraf edir: "Dərdimin, kədərimin çəkisi ilə mən daxilən çox rahatam. Düşünürəm ki, bu mənə Allah payıdır. Buna da min şükür. Elə şükür edə-edə də yazıram:

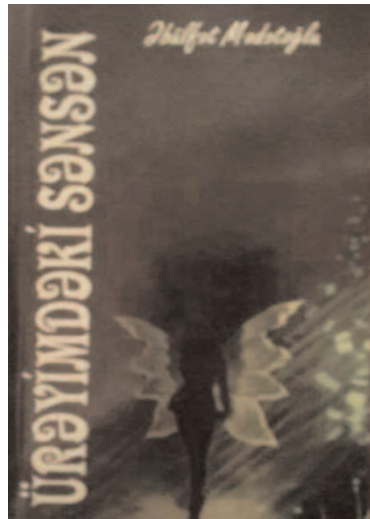
**Hazır sənə sübutlu
qəm var çəkənlər üçün
ürəyimdə qəmlərə
saray tikənlər üçün.
Hazır sənət, sübutlu
qəm var reklamdan qaçır
gör necə bəxtəvərəm
qəm könlümdə gül açır!..**

Dərdini, kədərini "Allah payı" sayıb şükür edən, qəmi "könlündə gül açan" şair qətiyyə bədbin deyil, Sabahına nikbinliklə baxır, oxucusunu ümidini itirməməyə, inamlı olmağa səsləyir.

"Hardasa içimdə bir çınqı alışır, bir od közərir, bir şam yanır və o şamın işığında şeir yazıram. Bütün sevnələrə, bütün sevdiklərimə, eləcə də sənə. İstəyirsən oxuyum:

**İçimdə bir şam yandır,
yandır, əlin əsməsin
Sən özünü inandır
ümidini kəsməsin -
Sabaha...**

Gecə yarısı evinin qapısı məkrə döyülən, başı müsibətlər çəkən, Qarabağda şəhid olmuş, Xocalıda güllələnmiş

17 doğmasının ağrısını "cılız bədənində daşıyan", ciyər-parasının qanlı köynəyini bağrına basıb havalanaraq fəryad qoparan Ananın faciəsini yaşayan, "Aslanın erkəyi-dişisi olmaz. Bu dərdlərə ancaq aslanlar dözə bilər, bu yükü ancaq aslanlar çəkə bilər", - deyər Qadın dəyanətini qələmə alan, "içini yeyib-tökən, didib parçalayan suallara cavab" axtaran şair ürəyində "alışan çınqı"-nın ümid, inam işığında oxucularını Sabaha səsləyir.

Taleynin qəfil, kəskin dönəmində bütün ağrı-acılara, məhrumiyyətlərə rəğmən qəlbində şölələnən Ümidin doğurduğu İnamin Sabaha açılan işığı ümumən Əbülfət Mədətoğlu yaradıcılığını səciyələndirən keyfiyyətdir. Və təbii ki, bu nikbinlik birdən-birə yaranmamış, ağır-üzücü qaçqın-köçkün həyatının dolaylarından "sivrilib" çıxmış, təcridən "sürət götürmüş", nəhayət yetkin Qələmin məhsulu olaraq diqqət çəkmişdir.

Mən bu qənaətə son 20 ildən çox bir müddətdə Əbülfət Mədətoğlunun dövrü mətbuatda, ədəbi orqanlarda ("Azərbaycan", "Ulduz", "Ədəbiyyat qəzeti") və kitablarında ("Səməni nəğməsi" - 1986, "Nilufər çiçəyi" - 1989, "Zəhmli polkovnik" - 1992, "Qəhrəman İbad" - 1994, "Dərdini danışan adam" - 1999, "Nişanə" - 2000, "Ehtiyacın elçi daşı" - 2002, "Döymək istə-diyim qapılar" - 2004, "Allah, məni unutma" - 2006, "Sevgi pıçıltıları" - 2007, "Ürəyimdəki sən-sən" - 2009, "Yanan məktub" - 2010, "Üfüqdə görünən adam"

- 2010, "Hər görüş bir ümid-dir" - 2011, "Mənim kimi sevmə bilsən" - 2012) dərc olunan şeirləri, nəğmələri və sənədli povestlərini oxuyaraq gəlmişəm.

Yetkin yaradıcılıq dövrünü yaşayan Əbülfət Mədətoğlunun poeziyası oxucunu duyğulandırır, sanki onu səhrli qanadlarında zülmətdən işığa, Ümid, inam dolu Zirvəyə, dan yeri şəfeqlənən Səhərə, Sabaha aparır...

"Əbülfət sözün əsl mənasında şairdir, onu oxuyanda tüstüm tərəmdən çıxır. Bax, budur sənətin qüdrəti" (Bəxtiyar Vahabzadə).

ƏSGƏR ATASI

Onu tanıdığım gündən gözlərimdə kədər görmüşdüm. Ürəyində yuva salan qəm-qü-sə gözələrinin dərinliyinə çökmüşdü. Dalgın baxışlarından çəkilib getməyən kədərən alt qatında ümid közərir...

Zaman keçdikcə ümidi artıdı, gücləndi. Və böyüdüb boya-başa çatdırdığı oğlunu əsgəri xidmətə yola salan gün görəndə ki, ordumuzun sıralarına necə igidlər qatılır ümidi inama çevrildi. Öz oğlu kimi boy-buxunlu, qamətli cavanların gözlərindəki inad, qətiyyət onun şair qəlbini rıqqətə gətirdi.

Çox çəkmədi ki, oğlunu yaşıdları ilə çiyin-çiyinə polad sırada təmas xəttində gecə-gündüz ayıq-sayıq cəsur əsgər kimi görəndə ürəyi dağa döndü.

"Ümid sənədir ancaq, Azərbaycan əsgəri!" Ustad şair həmkarının harayı Vətən oğullarının dilinin əzbəri, yenilməz Mübariz İbrahimovun qəhrəmanlığı onlara örnək, hünər təlim-dərsi idi.

"Azərbaycan güclü dövlətdir və onun güclü ordusu var". Ali Baş Komandanın sözləri əsgər atasını qanadlandırır. "O gün uzaq deyil. Biz qalib gələcəyik, torpaqlarımızı azad edəcəyik. Daha qapımızı nəmərd döyməyəcək", - deyər düşünür, sabahına ümidlə, inamla baxır, qələmindən nikbin misralar süzülür:

**Gözlərini geniş aç,
hər zərrəni görüb duy.
Ümid qığılcımından
bir çınqı əl yeri qoy -
Sabaha!**

P.S. Özümün və ailəmin xətrini çox istədiyi, hətta ailəmizin bir üzvü hesab etdiyimiz Əbülfəti 60 yaşının tamamı münasibətilə ürəkdən təbrik edirik. Ona can sağlığı və doğma Tuğ kəndində bizlərlə birlikdə dostlar arasında növbəti yubileylərini qeyd etməyi arzu edirik. Mədətoğluna yubileyin mübarək olsun deyirik